

Poštnina plačana v gotovini!

Odmev iz Afrike

Oktober 1936

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Dragoceno darilo našim naročnikom.

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški škofje in misijonarji **letno 500 svetih maš.**

Letna naročnina »Odmeva« znaša Din 10.—.

Dosmrtna naročnina znaša Din 300.—.

Naše slike v bakrotisku.

1. stran: Sv. Terezija Deteta Jezusa, zavetnica misijonov.

4. stran: Veselje misijonarjev in zamorskih kristjanov, ko dospe pošiljka v misijon. V misijonu rabijo vse, kar rabimo mi tukaj. Za vse darovano Vam kličejo: Tisočkrat Bog povrni!

Rožni venci za misijone.

Kdo bi daroval iz ljubezni do Kraljice presv. rožnega venca nekaj rožnih vencev za uboge zamorčke, ki so postali šele pred kratkim kristjani in nimajo nobenega rožnega venca, da bi nanj molili?

Misijonarji iskreno prosijo za rožne vence. Biti pa morajo močni in ne premajhni, ker si jih med dnevom nadenejo zamorčki okoli vratu. Žepov nimajo. Tudi stare ali raztrgane rožne vence sprejemamo, ker jih popravimo, preden jih pošljemo v misijone. Prav tako prosijo misijonarji za svetinjice.

Neki afriški misijonar piše Družbi sv. Petra Klaverja: Poslali ste mi 400 rožnih vencev. Rabil bi jih pa za moje zamorčke še enkrat toliko. O, kako so hvaležni zanje. Vsak zamorček zmoli prvi rožni venec za darovalca. — Hvaležno sprejema in posreduje misijonarjem Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Zahvale.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Tereziji, sv. Mali Cvetki, škofu Slomšku in služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se zahvalijo: M. Š., Semič, za uslišano prošnjo; N. N. za dobljeno zdravje; Jožef M. za dobljeno pomoč; P. Fr., Domžale, zaboljšanje zdravja in se še nadalje priporoča; S. R., Domžale, za prejeto milost in pomoč v nesreči in se še priporoča za zdravje.

str

Orjake pragozda sekajo in žagajo za stavbo misijonske cerkvice.

Prihajam, da umrjem ob nogah sv. Terezije.

Piše p. Laagel iz kongregacije Sv. Duha, misijonar v Angoli.

Pavel Rdjava je bil poprej afriški čarovnik, pa ga je v šoli v Kamangi vnet katehist izpreobrnil. Zdaj je vnet kristjan. Po sv. krstu je molil svoj prvi rožni venec v zahvalo pred podobo sv. Terezije. Mala Cvetka mu je zdaj izprosila veliko milost. Avgusta lanskega leta je prišel Pavel na smrt bolan v naš misijon. Imel je vnete ledvice in je močno krvavel. Nekaj mladih kristjanov ga je prineslo na slamnjači.

»Prihajam,« je rekel, »da umrjem ob nogah svete Terezije.«

Jaz pa sem mu rekel: »Dragi prijatelj, zaupaj svoji priprošnjici. Ona ti more izprositi zdravje.«

Podelil sem mu sv. zakramente za umirajoče in ga toplo priporočil veliki čudodelnici. Nekaj dni je šlo bolniku za življenje in smrt, potem se mu je pa nenadoma zboljšalo. Pogosto sem ga obiskoval v naši mali bolnišnici. To je majhna kočica, ki ni dosti boljša ko vsaka zamorska koliba.

»Pavel, kako ti je danes?«

»Dobro mi je. Sveta Terezija me je ozdravila.«

Med okrevanjem je porabil priliko, da je neko ubogo bolnico učil katekizma. Ta je bila tudi prišla k nam, da se pozdravi. Bila je zelo stara in jo je že poprej naš apostol učil očenaš, zdravamarijo, vero, kesanje in nekoliko katekizma, to se pravi: najpotrebnejše, da bi mogla prejeti sv. krst. Jaz sem jo še nekoliko poučil in jo konec septembra krstil, Pavel je bil njen boter in tega zelo vesel.

Oba sta 7. oktobra z drugimi kristjani vred prejela sv. birmo in sta se potem srečna in vesela vrnila vsak na svoj dom.

Zadnji obisk pred odhodom je Pavel napravil svoji božji zavetnici, ki mu je izprosila zdravje, čeprav je bil prišel v misijon zato, da bi ob njenih nogah umrl.

Rože dežujejo.

Pismo p. Lavrenca, kapucina, predstojnika misijona sv. Terezije Deteta Jezusa.

Misijon sv. Terezije je bil ustanovljen l. 1930. Božja previdnost me je postavila na čelo tega misijona, kjer me pa zlasti v materialnem oziru čaka mnogo skrbi in težav.

Sv. Terezija želi svoje cerkve... Saj ne zahteva kaj posebnega, ampak le, da bi se namesto dosedanje koče, ki je le tri metre visoka in v razpadu, postavilo nekaj boljšega. Slamnata streha je na mnogih krajih preluknjana, tako da moramo med deževjem tabernakelj pokrivati z nepremočljivo plahto, da obvarujemo Najsvetejše pred skrunitvijo. Zato sem se lotil zidanja cerkve, ki naj bi bila 20 m dolga in 8 m široka, da bi mogli vsi naši ljudje biti ob nedeljah pri službi božji in bi jim ne bilo treba stati zunaj na dežju. Dosedanja kapelica je za vse mnogo premajhna.

Sv. Terezija je napravila obljubo uboštvaja; jaz tudi. Moja blagajna je prazna, delo sem moral prekiniti. Pa mi je naša zavetnica vdihnila misel, da naj potrkam na prijazna vrata ljudi, ki reveže radi podpirajo.

Postaja te ljubke svetnice leži v zelo mrzlem podnebju 2500 m nad morjem. V tej višavi brije mrzla burja, ki pripiha tudi v patrovo kočo, ki nima nič oken. Zato na lastni koži čutim jezo nemilega podnebja. Toda taka stvar misijonarju ne vzame poguma, tudi ne, če je včasih nekoliko lačen in se mora zadovoljiti le s hrano domačinov. Domačini pa uživajo kruh iz koreninice: trda kost za ne-

vajen želodec! Nič zato! Apostol in misijonar je vedno dobre volje, ker ve, da mu bo njegova nebeška zaščitnica pomagala iz hipne zadrege. Ona se hoče prepričati, kako veliko zaupanje ima misijonar; saj je sama v življenju tako zaupala na božjo pomoč. »Le nič se ne boj,« mu šepeta, »iz nebes dežim rože, in med temi so najlepše odbrane za tiste, ki ti bodo pomagali sezidati cerkvico in duhovsko hišo v mojem misijonu v deželi Kambata«.

Dobro in pogumno si ufira pol.

Pismo s. Georgine, frančiškanke.

Zadnje tri mesece sta bili med našimi sestrami domačinkami dve slovesni preobleki in štiri slovesne obljube. Ena novih sester se imenuje sestra Marija od sv. Marka in jo je vzdrževala Vaša Klaverjeva družba. — Kvatrni teden pred božičem so bili posvečeni trije mašniki, dva od teh sta brata sester domačink.

Na praznik Kristusa Kralja je bilo sprejetih dvanajst otrok (štirje dečki in osem deklic) v evhar. križarsko vojsko. Hvala gre našemu vnetemu misijonarju, ki si zelo prizadeva, da bi vzgojil naše malčke k pravi pobožnosti. Pa si tudi ti prizadevajo, da bi bili vedno boljši in ubogljivejši, vadijo se v žrtvah in v krščanski popolnosti. Vsak prvi petek prejmejo spravno sv. obhajilo v svojih križarskih oblekah, ki so nanje zelo ponosni.

Prve dni novembra je prišel mlad človek k nam, ki ga je poslala neka kristjana iz sosednega kraja. Z njim je prišla mlada 18 letna mohamedanka iz okolice Hararja; priporočil nam jo je v pouk in vzgojo, da bo najprej postala kristjana, potem pa njegova žena. Uvrstili smo jo kar med otroke in tako se zdaj prav pridno uči molitvic. Že po osmih dneh je znala očenaš in zdravamarijo, tudi rožni venec zna moliti. To je njena najljubša molitev. Upamo, da bo kmalu krščena.

V sirotišnici imamo približno 50 otrok, med temi mnogo prav majhnih. Naj se jih spomnijo blagi dobrotniki. Dva otroka sta precej velika, drugi so stari od 7 mesecev do 12 let. Več otrok je starih po 3, 4 in 5 let. Nekega Arabčka bomo kmalu krstili, da se le molitvic nauči. Ali bi se izmed bralcev »Odmeva« kdo ponudil za botra?

Vaši molitvi priporočim še nekega drugega Arabca, ki je star 24 ali 25 let. Ko sem se namreč nekega večera

vračala iz bolnišnice, je prišel za menoj mlad človek, pa sem ga vprašala, kaj bi rad. Odgovoril je: »Kristjan bi rad bil.« — »Dobro. Toda obrniti se moraš do patrov misijo-

Brat in sestrica, ki sta se posvetila Bogu: P. Janez in s. Marija od presv. Srea.

narjev.« Pove mi, da so mu starši umrli in da ima le sorodnike.

»Kdo pa te je napeljal na to misel?« — Reče mi: »Nihče. Pred šestimi meseci se mi je sanjalo, da slišim glas, ki mi veli, naj vstopim v družino apostola Jakoba.«

Rečem mu: »Jutri zjutraj ob osmih se zglesi pri meni.« Priporočila sem ga milosti božji. Res je prišel drugi dan. Peljala sem ga k patrom. Sprejeli so ga med katehumene. Zdaj se prav pridno uči katekizma. Ker sê m njegovo ime pozabila, naj ga imenujem kar Arabca sv. Terezije, kajti na god sv. Terezije Deteta Jezusa je bil deležen otroštva božjega.

Res: Dobra stvar vrlo napreduje. Pa kakor drugod, je tudi pri nas: Premalo je delavcev v vinogradu Gospodovem. Zato pa: »Prositate Gospoda...« Mnogo je dela.

Bodite prepričani, da se Vas bomo vedno hvaležno spominjali v molitvi.

Iz Kameruna, kjer se zamorci v množicah izpreobračajo.

V misijonu Nkol Avolo je p. Fragnier iz kongregacije Sv. Duha za načelnika. Misijon je imel v juliju l. 1934 po poročilu apostolskega vikarja škofa Vogta 9959 kristjanov. V letih 1933/34 je bilo 97.927 sv. obhajil in 1152 krstov. Čujmo tozadevno pismo p. Fragnierja.

Vašim darilom se moramo zahvaliti, da smo vendar začeli zbirati material za cerkev, ki jo nameravamo zidati. Postavili jo bomo namesto one, ki jo je novembra l. 1933 uničil vihar. Arhitekt bo delal brezplačno, naši ljudje bodo pa delali kuluk. Opeko za zidanje in pokrivanje bomo žgali kar na mestu. Vsekakor smo Vam dolžni veliko zahvalo, da smo z delom mogli splôh pričeti. Vsak dan misijonarji v Nkol Avolo molimo k sv. Petru Klaverju, verniki pa tudi vsak dan molijo za svoje dobrotnike v cerkvici, ki je zidana iz prsti in pokrita z listjem. In gotovo bodo ti preprosti ljudje izprosili Vaši družbi obilnega blagoslova iz nebes.

V teh krajih je mnogo gobavcev in bolnikov s spalno bcleznijo. Trije zdravniki so zadnji čas v spremstvu bolniških strežnikov prehodili vse te kraje.

Nedavno sta umrla dva čarovnika, ki sta bila vsej okolici v veliko spotiko. Sam sem videl njih žrtve, ki so umrle zaradi zastrupljenja. En katehist je mogel v zadnjem trenutku prejeti sv. poslednje olje. Umrl je zaradi tega, ker sta ga povsod zalezovala in mu nasprotovala. Puščico vržejo v svojo žrtev, ki se zastrupi; krivdo zvrnejo na koga drugega, ki je potem kaznovan, da jim mora pla-

čevati ali v denarju ali v živini. Ta njih trik je vsepovsod razširjen, ker imajo čarovniki povsod svoje pomagače, tako da nihče ni varen pred njimi. Sodnija jima je proti koncu delala mnogo težav in zaprek.

Dobro seme rodi sad. Tukaj je dvanajst mladih ljudi, ki se pripravljajo, da vstopijo v kongregacijo bratov domačinov. Tudi sestre domačinke zelo uspešno delujejo. Imamo več učencev, ki kažejo poklic za duhovski stan.

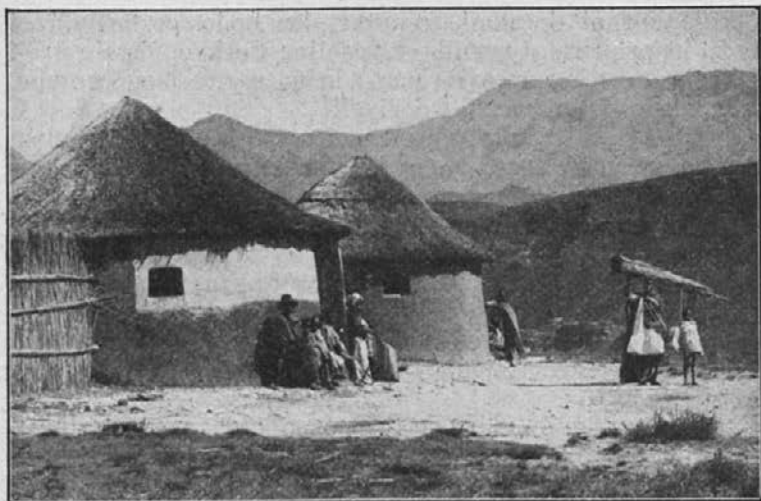
Pogum velja!

P. Leon, pasijonist, poroča o začetnih težavah v okrajih Dodoma in Kondoa.

Prejel sem hvaležno obe denarni nakazili, ki ste ju poslali za naš misijon. Manjka mi besed, da bi se Vam dostojno zahvalil. Vedite, da ob prejemu denarja nisem vedel drugega, ko Boga zahvaliti, ki Vam je vdihnil misel, pomagati tam, kjer je potreba največja. Neki misijonar me je prosil za pomoč, da bi mogel ustanoviti deset šol kot zaščito proti prodiranju protestantizma in islama. — Zaenkrat mu nisem mogel pomagati drugače kot z bodrilno besedo. Oba sva bila žalostna spričo velike dušne škode za toliko duš. Lahko si mislite, kako sem bil vesel, ko sem prejel Vašo pošiljatev in tako mogel svojemu tovarišu tudi dejansko pomagati.

Zdaj naj Vam še nekoliko povem o našem misijonu. Mi pasijonisti smo prišli v Afriko decembra l. 1933. Apostolska stolica nam je dala v duhovno skrb okraja Dodoma in Kondoa-Irangi; to sta kraja v notranjosti Tanganjike. Ljudstvo je tukaj precej prijazno katoliški veri. Če Bog dá svoj blagoslov, bomo mnogo dosegli. Seveda nas še čakajo hudi boji zoper protestantovsko propagando v okolici Dodoma in zoper mohamedansko okrog Kondoa. Ti nam zelo ovirajo delo in skušajo ljudi odvrniti od nas. Zato je nujno treba, da hitro ustanovimo nove šole, sedanje pa izboljšamo. Čeprav nam manjka denarja, nam ne manjka poguma. — Delamo in molimo in zaupamo na božjo pomoč. Razume se, da molimo in damo moliti tudi za Klaverjevo družbo in zlasti za tiste dobrotnike, ki so zložili tako lepo vsoto.

Zamorske koče v Bazutolandu.

V nedeljo gremo pa v Hobhouse!

Piše oblat Brezmadežne, misijon Dewetsdorp (Kimberlej).

Že dolgo smo premišljevali, kako priti v mestoce, ki je 50 km od tu, da bi pomagali nekemu sobratu pri obredu sv. krsta. Naposled smo jo uganili tako, da najamemo avto pri nekem znanem judu. Takoj po maši smo se podali na pot. Tiste dni poprej je močno deževalo, zato avto, čeprav je bil na novo prepleskan, vendar ni mogel zatajiti svojih starih kosti in je le s težavo sopihal po blatnih potih.

Ko smo prišli blizu svojega cilja, so nas začeli srečevati romarji in nas navdušeno pozdravljati. Naposled smo bili na cilju. Urno grem v kočo p. Wernerja in ga dobim sedečega v kotu, okrog njega pa polno spovedancev. Ura je bila deset. Treba je bilo napisati imena krščencev in vsakemu dati listek v roke, da ne nastane kak nered. To je napravil p. Werner, potem ko je nehal spovedovati. Jaz pa sem medtem šel med ljudi, pozdravil tu pa tam kakega znanca iz moje župnije, ki je prišel sem k slovesnosti. Naletim na gručo žensk.

»Lumelang — pozdravljen!« Nobena nič ne odgovori. »Kaj pa je?« si mislim.

»Ali ste bolne?« — Zopet nič odgovora. Naposled spoznam, da ljudje ne marajo, da bi jih kdo motil, ampak

hočejo zbrani dočakati trenutka, ko bodo postali otroci božji in pridruženi vernikom vesoljne Cerkve. Ta zbranost in pobožnost je napravila name in na sestre mogočen vtis. Kaj takega še nismo bili doživeli.

Ob 11 se je pričel obred in trajal do ½1. Pripravimo vse za sv. mašo pred neko kočo na prostem. Sonce pripeka, rahel vetrič lajša vročino. Sv. maša se prične, Jezus prihaja na oltar. Novokrščenci kleče pobožno pred oltarjem in pozdravljajo svojega Kralja, ki bo ta dan prvič prišel v njihovo srce. Razen 51 novokrščencev prejme sv. obhajilo še 30 drugih, in to ob tako pozni uri! Mnogi so morali prehoditi dolgo pot tešča, toda to žrtev rade volje darujejo svojemu Zveličarju, samo da se morejo v sv. obhajilu z njim skleniti.

Po kratkem odmoru se prične popoldanska pobožnost, zato da morejo ljudje dosti zgodaj domov. Malo pred 3. uro se tudi mi nekoliko okrepčamo, se pogovorimo to in ono — potem pa zopet proti domu.

Misijon Hobhouse je nastal šele pred dvema letoma in šteje že 300 kristjanov. Služba božja se opravlja še vedno le na prostem. Treba bo kmalu zidati cerkev in šolo. Starši najrajši pošiljajo otroke k nam v šolo. Pride oče k meni in reče: »Glej, štiri otroke imam, vzemi jih s seboj v Dewetsdorp, da bodo tam hodili v vašo šolo.« Žal, da mu nisem mogel storiti po volji, ker nimamo prostora.

Navdušeni in na novo poživljeni smo po dveh urah prišli zopet domov. Takele krstne slovesnosti napravijo vselej mogočen vtis na misijonarja in sestre, tako da radi pozabijo na ves trud in na žrtve, ki jih je treba prestati, preden morejo pripeljati gručo krščencev v Gospodov hlev.

Izgubljena in zopet najdena.

Poroča M. Jožefa od Angelov varuhov iz kongregacije sv. Jožefa Kluniskega, misijon Loango.

Ko je bila Ana Masaga še čisto majhna, jo je mati k nam pripeljala. Deklica je bila modra in pridna, se je krepko razvijala in smo jo v verskem oziru lepo vzgajali. Neki dan pride mati na obisk in prosi, naj ji pustimo hčerko, da bi šla z njo v gozd gobe nabirat. Mi smo privolili in prosili, da jo zvečer pripelje zopet v misijon. Pa se je znočilo, Ane še ni bilo. Kaj se ji je pripetilo? Po-

izvedovali smo in naposled zvedeli resnico. Prekanjena mati je lastnega otroka prodala nekemu poglavarju, ki je imel več ženā. Namesto v gozd je bila deklico odpeljala v dotično vas. Med potjo je deklica vprašala mater, kam jo vodi, češ: »Že tako dolgo hodimo, a gozda ni nikjer.«

»Le hitiva,« je rekla mati, »bova kmalu tam.«

Otrok je bil truden, a je vendar šel za materjo in ves čas prosil, naj se vrneta k sestram. Vse zastonj. Treba je bilo priti v vas, kjer je poglavar stanoval.

Tako je bila Ana že eno leto v vasi in je vedno želela, da bi se vrnila k sestram. V misijonu pa so sestre in otroci molili, da bi se mala Ana kedaj vrnila. Misijonarji so poskušali deklico oprostiti, a zaman. Po preteku enega leta se je pa mati vrnila s hčerko. Ana je bila na vso moč vesela, ko je bila zopet pri nas. Njene prijateljice so jo veselo pozdravile in z njo vred hvalile Boga, da jo je rešil suženjstva.

In komu se imamo še zahvaliti za rešitev male Ane? Družbi sv. Petra Klaverja, ki nam je poslala denarni znesek, ki smo ga porabili za odkup deklice. Zato se Ana tudi vsem dobrotnikom pristrčno zahvaljuje.

Bog bodi zahvaljen za vse! Pridi k nam božje kraljestvo!

Kratka misijonska poročila.

P. Štefan Mlakič, Yoyniang: V poldrugem mesecu sem ustanovil dva katehumenata, ki sta nova v tem kraju. Ko bi nam meseca marca ne prihiteli z lepo denarno podporo na pomoč, bi bili mi še danes brez katehumenata. Zato se Vam še enkrat pristrčno zahvaljujem. Bog naj Vam povrne. V kratkem bomo imeli dva krsta.

P. J. J. Healy, Ashaka, Nigerija: Jaz in moji kristjani in katehumeni v Ashaka in zunanjih postajah se Vam lepo zahvaljujemo za poslani motor. Bog naj blagoslavlja Vas in Vaše delo. Ashaka je središče misijona; zunanje postaje so zelo oddaljene in raztresene po okolici. Kako bi jih mogel misijonar uspešno voditi, če ne bi imel motornega vozila?! Na več krajev se peljem v čolnu, ki je iz-

dolben iz drevesnega debla. A taka vožnja je počasna in še nevarna zraven. Vse drugače gre z motorjem.

Sestra M. Priska, dominikanka, Svacilandija: 15. avgusta bodo črne sestre preoblečene. To bodo prve sestre iz reda servitov. Postulantinje so že nekaj let bile na preizkušnji v raznih misijonih; v noviciat bodo pa prišle vse v Bremersdorp. Tam jih bo poučeval sam apostolski prefekt, prevz. g. škof. On skrbi tudi za hrano in obleko novih sester, kar v teh časih ni lahka stvar. Preoblečenih bo šest sester in štiri postulantinje. Imamo zanje spalnico, ki je pa za deset oseb premajhna, potem obednico in dve celici za bele sestre. V drugem nadstropju v šoli nameravamo prirediti še eno spalnico, toda zaenkrat nam manjka

denarja in potrebnega materiala. vršimo? Če bi le najpotrebnejše
Nikar mi ne zamerite, da Vas pro- storili, bo to že mnogo stalo. Tudi
sim za pomoč. Ali bi nam mogli bi bili hvaležni za razno postelj-
nekoliko pomagati, da to delo iz- nino in drugo.

Potovanje v Bugoje.

Po poročilu škofa Classe iz družbe Belih očetov.

(Konec.)

So kot veliki otroci, katerim je vse novo. Kaka slika, ogledalo ali kak drug malenkosten predmet jih kar očara. Ob udarcih ure vsi prestrašeni vzklíknejo: »Čuj, govori, govori!« Pred podobo Matere božje z Jezuškom pa kar oneme od samega začudenja.

Zadnje tedne smo imeli pouk v katekizmu po pet ur na dan. Navadno ga imamo po dve uri za moše in eno uro za otroke. Posebno veliko udeležencev je v nedeljo in takrat traja celo dopoldne. Ganljivo je opazovati uboge črnce, ki s toliko zbranostjo in vnemo poslušajo razlago sv. resnic. Malone vsak stavek pozdravljajo z živahnim pritrdjevanjem. Večkrat kak učenec prekine misijonarja, ponavljajoč po svoje, kar je pravkar slišal. V pojasnilo bodi sledeči zgled: »En Bog je, ki je naš montwale (gospod) in naš Stvarnik. On ljubi Bagoye in hoče, da pridejo k njemu; k njemu, to je v nebesa. Ali razumete: v nebesa pridejo le dobri ljudje. Trmasti, slabi pridejo pa v ogenj. Laž je slaba, tatvina je slaba, uboj je slab. Da pridemo v nebesa, moramo poslušati besedo božjo, ljubiti Boga, mu služiti. Le drži prst v ogenj, kako to boli in peče. Glej, v peklu gori celo telo; zato nočemo tja. Ne, tja ne maramo!«

In na vprašanje, kdo si želi v nebesa, zadoni kot en glas: »Vsi, oče, vsi!«

»Kdo pa hoče v pekel?«

»Ne govori tega,« vpijejo, »saj veš, da nobeden!«

Toda vselej se jim njih odgovori ne posrečijo tako dobro. Ubogo ljudstvo! Saj doslej ni poznalo drugega, kot svojo vsakdanjo hrano in delo. Nekoč je neki divjak na vprašanje: »Kdo je Bog?« odgovoril: »Bog... to je mnogo krompirja in fižola«. Dokler ne vedo ničesar o krščanstvu, je to vsa njihova modrost in vse njihovo znanje. Začetniki nam večkrat dajejo take odgovore. Pred nekaj dnevi sem poslušal, kako je neki starček po prvi uri krščanskega nauka pripovedoval gručí mož: »Ste li slišali, kar nam je

povedal beli mož. Če bomo pridno delali, pridemo v bivališče božje. Tam ne bomo nikdar več bolni in pogovarjali se bomo z ljubim Bogom; tudi lačni ne bomo in delati nam ne bo treba, ker pri njem bo fižola, graha in krompirja, kolikor ga bo kdo hotel. Ni li res tako?»

Priznati moram, da me je to umevanje nebeških radosti tako presenetilo, da bi skoraj pozabil na svojo pridigarsko čast.

Dobri, ubogi ljudje; fižol, grah in vse te darove uživajte že sedaj. V nebesih vsega tega ne bomo potrebovali. Tam bo Bog sam naša hrana, sreča in veselje.

Apostol Tanalov.

Na južni strani afriškega otoka Madagaskarja se nahaja v sredi gorovja in gozdov za misijonarja težko dostopna dežela Tanalov. Šele pozno je temu ljudstvu zasijala luč sv. vere in le neutrudnemu delovanju nekega črnega katehista, njih sorojaka, se je za Bogom zahvaliti, da je krščanska vera ondi kljub odsotnosti misijonarjev napredovala in procvetala.

Ta katehist je že kot 17 letni mladenič vodil malo krščansko občino z občudovanja vredno previdnostjo, modrostjo in odločnostjo. Imenoval se je Peter. Misijonar, ki poroča o njem, trdi, da se noben mladenič in deklica, ki jih je Peter izpreobrnil, ni izneveril pravi veri. In vendar je morala ta mala krščanska čreda prestati obilo preganjanja, ne le od strani poganov in čarovnikov, ampak tudi od lastnih sorodnikov in domačih glavarjev. Zlasti trda se je godila mladostnemu katehistu. Tožili so ga, da je odpadnik in sovražnik dežele in svojih prednikov. Vlekli so ga pred zbor starešin, obsodili k težkemu delu v nekem oddaljenem kraju, da, grozili so mu celo s smrtjo ter ga tudi odvedli, kot bi ga nameravali ustreliti. A mladi junak je ostal stanovit in končno s svojo odločnostjo premagal vse svoje sovražnike. Da, Peter je umel pridobiti si spoštovanje vlade in svoje krščanske občine, ki ga je prisrčno ljubila. Vsak dan je zbral vernike v svoji koči, molil z njimi in jih poučeval. Posvečevali so tudi nedelje in praznike, v kolikor je bilo to mogoče brez duhovnika.

Nekoč se je Peter vračal iz Vohipena, kjer je obiskal nekega misijonarja lazarista, nazaj v Ikongo. Nasproti mu pride nekaj njegovih novokrščencev, ki mu s solzami v očeh pripovedujejo, da sta prva glavarja dežele kristjanom

prepovedala moliti, pod pretvezo, da je vlada izdala tak odlok. Nemudoma napiše Peter obema pismo sledeče vsebine: »Velika kralja! Zelo rad bi bil danes z Vama pri kosilu, kar Vama tem potom naznanjam. — Peter, glavvar katoliškega misijona v Ikongo.«

Veljaka sta ga povabila in Peter se ob času kosila poda v stanovanje obeh glavarjev, ki sta ga vljudno sprejela. Ko so sedli za mizo, pravi katehist: »Mir in blagoslov tej hiši in kralju, če je pravičen; a smrt in pogubo, če ravna krivično! Povem ti, o zemeljski kralj: prišel sem, da pričujem o njem in za njega, resničnega in pravičnega Jezusa Gospoda. Povej mi, o kralj, kakšne so tvoje misli in tvoj sklep? Povej mi v obraz!« Prvi glavar mu pravi, naj jima govori o potih božjih, in katehist začne:

»Milostljiva gospoda! Predvsem vaju želim vprašati: vesta li, da je človek kot trava na polju, da sta čast in slava enaki travnemu cvetju, katero se pohodi, kakor hitro je trava pokošena? Razumeta li to?«

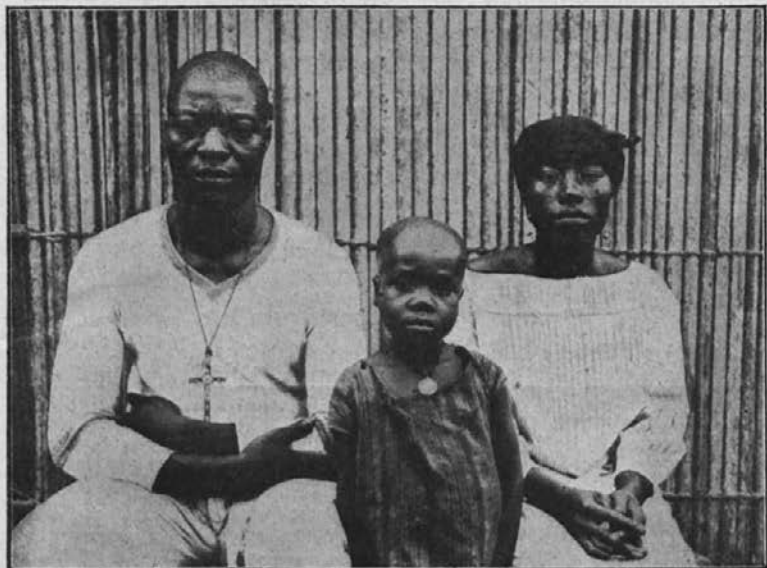
»Da, razumeva.« — »Dalje nas uči Gospod, da bi bilo bolje, če bi ne bil rojen človek, ki pohujšuje one, kateri vanj verujejo. Razumeta li tudi to?« — »Da, tudi to nama je jasno.« — »Torej vaju vprašam: čemu prepovedujeta ljudem moliti in trdita, da sta prejela ta navodila od višjih?«

»Tega nisva rekla nikoli,« odvrne prvi glavar. »Take besede, ki onečaščajo Boga, so daleč od naju!«

S tem je bila stvar rešena in zamorski glavarji si niso nikdar več upali ponoviti prepovedi, ki je imela edino ta namen, omejiti razširjanje sv. vere med ljudstvom. Toda ne samo nasproti glavarjem je bil naš Peter neustrašen in moder, ampak zlasti še v vodstvu svoje male krščanske občine. Nekoč sta se dva novokrščenca v vasi glasno prepirala. Pokličejo Petra. Ko mladi mož dospe na lice mesta, ju nagovori takole: »Poslušajta! Otrok sem še proti vama, ki bi mi bila lahko oče in mati. Moral bi torej molčati pred vama in vaju poslušati. A kot kristjan in katehist sem dolžan vaju poučiti. Zato mi ne zamerita!« In govoril jima je sicer kratko, a tako modro, da sta prepirljiveca spoznala vsak svojo krivdo, odpustila drug drugemu in se spravila. Toda Peter s tem še ni bil zadovoljen. »Pokleknilimo!« reče in vsi pokleknejo ter prosijo Boga odpuščanja, obljubivši stanovitno poboljšanje.

V svojih govorih je bil Peter prav tako moder kakor skromen, previden in zgovoren, kakor kaže sledeči slučaj. Govoril je o štirih poslednjih rečeh takole: »Če ljubite

Petra, poslušajte, kaj vam hoče povedati! Čujte in se učite iz tega! Peter Lepa umrje! Njegovo telo položijo v zemljo, kajti meso je gniloba, toda njegovo dušo poneso angeli pred Jezusa, da jo izpraša, kaj vse je storila. Kako strašen prizor! Toda zoperstaviti se ne morem. Ozrem se, da bi videl, če mi sledita oče in mati, a ne vidim ju nikjer. Nato me sodnik, strogi sodnik pogleda v obraz in reče: »Naj nastopijo priče!« In ob moji levici se vzdigne priča

Zamorec katehist z ženo in otrokom.

ter zakliče: »Zares, obnašanje tega moža je čudno. Jaz nisem trpel zanj in ne umrl. In vendar mi je služil.« Na desni se dvigne druga priča, ki pravi: »Gospod, izpolnil sem nalogo, ki si mi jo dal zaradi tega človeka.« Predme pa stopi še tretja priča in reče: »Jaz sem njegova dela!« Tedaj povzame Sodnik znova besedo, rekoč: »Prijatelj, tudi jaz se čudim, kako si mogel služiti onemu, ki te ni odkupil. Sedaj se neha najino prijateljstvo in moje usmiljenje. Pojdi v večni ogenj!« O, kako strašna je moja usoda! Nahajam se v večnosti in v nepopisnem trpljenju. In tedaj vprašam svoje telo: »O moje meso, kje si?« Ono pa leži v zemlji, segnito in strohneno, pozabljeno od vseh.

In še enkrat zakličem: »O Odrešenik, o milost božja, kje sta?« — »Ti si nas v življenju zaničeval.« Takrat je vse končano. Sodba je izvršena. Kakor kobilici, ki so ji iztrgali peruti in noge, ostane tudi meni življenje, a v obupnosti. Bratje in sestre! Pomislimo, da smo vsi zapadli temu ognju in da nas je rešila milost božja! Vsakteri izmed nas ima le eno dušo. Pazite torej in čujte! Če bo šlo slabo, bo ostalo tako celo večnost!«

Enako svetnikom je katehist Peter zajemal iz premišljevanja poslednjih reči svojo srčnost in vnemo za rešitev duš, kakor tudi zvestobo v veri. Saj vemo iz življenja sv. Frančiška Borgija, da se je v duhu podal na rob pekla in iz tega premišljevanja črpal ono ponižnost in samozatajevanje, katero na njem občudujemo. — Podpirajmo torej po svojih močeh katehiste domačine v Afriki! Vsak, tudi najmanjši dar v ta namen z največjo hvaležnostjo sprejema Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova 1.

Botrinski dar zamorčku.

Kdor prispeva 100 Din kot botrinski dar zamorčku, postane njegov boter oziroma botrca. S tem darom pomagata pogančku do milosti sv. krsta.

Kakšna sreča za zamorčka! Vedno vam bo za to hvaležen. — Velika sreča pa tudi za vas: rešili ste dušo, ki bo za vas molila in prosila božjega blagoslova.

Boter sme določiti zamorčku krstno ime. Botrinske darove hvaležno sprejema ter jih posreduje misijonarjem: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

»Želela sem, da bi bila Jezusova mala žoga, s katero se lahko poljubno igra. Če hoče, naj jo vrže na tla, pahne od sebe, prevrta, pusti v kotu, ali pa s svojima ročicama pritisne nase. O, kako sladko je Jezusa ljubiti in pripomoči k temu, da Ga ljubijo tudi drugi!« Sv. Mala Terezika.

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledochowské

Najsrčneje se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za uslišane prošnje in se ji še vnaprej najtopleje priporočam.
Anica C., učiteljica.

Mamici zamorčkov se najsrčneje zahvalim za večkratno, res očitvidno uslišanje, v dušnih in telesnih zadevah. Izvolim si jo za svojo priprošnjico še nadalje v vseh potrebah. Tončka Kovačič.

Tisočkrat se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, da me je obvarovala velike nesreče.

M. K., Brežice.

S pristrčno prošnjo sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji v dveh silno važnih zadevah in sem bila uslišana. Zato se ji iz vsega srca zahvalim in se ji še nadalje priporočam v vseh dušnih in telesnih zadevah ter prosim objave v Odmevu.

H. I., Borovnica.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

M. B., Ljubljana.

Marija Terezija Ledochowska mi je pomagala v zelo važni zadevi. Iskreno se ji zahvaljujem.

T. Ž., Ljubljana.

Zatekla sem se k služabnici božji Mariji Tereziji in me je uslišala. Iskreno se ji zahvaljujem ter pošiljam v zahvalo dar za odkup zamorske deklice.

C. K., Ptuj.

Pristrčno se zahvalim služabnici božji za srečen izid operacije in pošiljam v zahvalo za en katekizem zamorčkom. Prosim javne objave.

Ivana Z., Cerknica.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v neki važni zadevi in se ji nadalje priporočam.

T. Š., Stari trg pri Rakeku.

Večkrat sem že čitala v »Odmevu«, kako služabnica božja Marija Terezija rada pomaga. Tudi jaz sem se k njej zatekla v moji bolezni in sem začela opravljati devetdnevnic. Bila sem uslišana, popolnoma sem ozdravela. Pristrčno se zahvalim služabnici božji in vsem svetnikom ter se še priporočam v več zadevah.

P. M., Retje.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorčku ter prosim objave v Odmevu.

N. J., Savski laz.

Pristrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo ter se ji še priporočam.

L. T., Trebnje.

V bolezni in v več drugih zadevah smo se zatekli k služabnici božji Mariji Tereziji ter smo bili uslišani. Pristrčno se jih zahvalimo za pomoč in prosimo javne objave.

R. Z., Dol. Hrastnik.

Ljuba Marija Terezija Ledochowska, jaz vem, da se veseliš v nebesih večne slave. Zakaj, drugače bi mi v mojih težkih zadevah ne pomagala. Vsa ginjena se ti tisoč in tisočkrat zahvalim za milo izkazano mi pomoč. Iskreno te prosim, pomagaj mi še nadalje v vseh mojih dušnih in telesnih zadevah.

M. B. Dolšek.

Pristrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje.

Neža Rožanc.

Iskrena zahvala služabnici božji za prejeto milost v neki važni zadevi.

K. A., Pohorje.

Dolžnost obljube me veže, da se prav iz srca zahvalim služabnici božji Materi Tereziji za prejeto pomoč. Še nadalje te prosim milosti. Marija Terezija, ne pozabi me.

N. N.

V stiski sem se zatekla k služabnici božji in sem dobila pomoč. Pristrčno se ji zahvalim za prejeto milost.

A. Š., Mirna peč.

Pristrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

Č. L., Slovenjgradec.

Javno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledochovski za uslišanje v več zadevah in se ji še priporočam z istim zaupanjem.
B. J., Novo mesto.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost.
Z. J., Konjce.

Služabnici božji Mariji Tereziji se prisrčno zahvalim za uslišano prošnjo in se ji še priporočam za nadaljno pomoč.
S. S., Št. Vid.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za ozdravljenje v težki bolezni in se ji še priporočam. Ivanka Uranič, Ljubljana.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo pošiljam obljubljen misijonski dar.
S. K., Ljubljana.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto dobroto.
A. T., Konjiška vas.

V veliki gospodarski stiski sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč. Vedno me je uslišala in tudi topot sem zadobila pomoč. Tisočkrat se ji zahvalim ter še nadalje priporočam. Prosim javne objave v »Odmevu«.
M. E., Velenje.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost.
A. B., Sv. Lenart.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se prisrčno zahvalim za uslišano prošnjo v veliki in važni družinski zadevi: Vsled življenjskega pomanjkanja je moja hčerka zabredla v velike zablode. Svarila sem jo, pa brez uspeha. Slednjič sem brala v vašem »Odmevu iz Afrike« o velikih uslišanjih, ki se godijo na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske. Z vsem zaupanjem sem se tudi jaz v molitvi zatekla k njej. Po enoletni prošnji sem bila uslišana. Hčerka je življenje popolnoma spremenila ter se pošteno omožila. Sedaj živi lepo družinsko življenje. Še enkrat tisočera zahvala služabnici božji Mariji Tereziji.
F. F., Ljubljana.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo:
A. D., Sv. Jurij ob juž. žel. za ozdravljenje težke bolezni in za službo. — P. P. Litija, za pomoč v hudi operaciji. — A. S., Brezavica, za pomoč v težki in nevarni bolezni. — N. N. za spreobrnjenje neke osebe. — M. M. za pomoč v velikih stiskah in težavah. — L. P., Prevalje, za pomoč v gospodarski stiski; za srečen izpit prijatelja in da bi ostal stanovit v namenjenem duhovskem poklicu; za dober uspeh Kat. akcije v naši župniji.

POPOLNI ODPUSTEK

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

Dne 15. oktobra, sv. Terezija Avilska.

Dne 28. oktobra, sv. Simon in Juda Tadej, apostola.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavnik in lastnik lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košček, Ljubljana.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: K. Čeč.

Naročajte otrokom

„Zamorčka“

Letna naročnina samo 7 Din.

Skupno 10 izv. stane letno 1 izv. samo 6 Din.

Skupno 40 izv. stane letno 1 izv. samo 5 Din.

»Zamorček« je misijonski mesečnik za mladino. Prinaša lepe slike, poučne in zanimive povesti. »Zamorček« je otrokom najboljši prijatelj, zato ga toplo priporočamo.

Naroča se tam kot »Odmev iz Afrike«.

Pogoji za sprejem

v Družbo sv. Petra Klaverja kot »pomožna misijonarka«.

1. Pristen verski poklic iz nadnaravnih nagibov.
2. Čednostno, neoporečno predživljenje.
3. Zakonskih staršev.
4. Skrbna vzgoja.
5. Starost 16 do 24 let.
6. Da še v nobeni drugi kongregaciji ni nosila redovne obleke.
7. Trdno zdravje, krepki živci, dobre oči in posluš; brez vidnih telesnih napak; da nima ona ali njena družina pode-dovanih bolezni, kakor: omračenje duha, jetike ali sušice, božjasti, škrofulov itd.
8. Višja ali srednješolska izobrazba, sposobnost za račun-stvo, znanje več jezikov. Ali vsaj nižja šolska izobrazba, zna-nje hišnih opravil, ročnega dela, kmetijstva.
9. Po predpisih določena dota. Dota se na prošnjo tudi spregleda, če je prosilka brez sredstev, ali pa če so druge zmožnosti večje.
10. Predpisana vstopnina. Potrebni denar za pot v hišo noviciata.

Prošnja za sprejem se naslovi na vrhovno voditeljico družbe. Natančnejša tozadevna pojasnila daje Družba sv. Pe-tra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Spomin na umrle.

† Preč. g. dr. Ivan Svetina, č. kanonik, Ljubljana. — Preč. g. Ivan Petrič, mestni župnik, Ljubljana. — Čast. s. M. Simona, misi-jonarka uršulinka, Krugersdorp, Afrika. — Čast. s. Marija Mavrus, priorica benedikt. samostana Princethorpe. — Ela Urbančič, Ljub-ljana. — Helena Hočevar, Ljubljana. — Ana Majdič, Celje. — Anica Meglič, Križe. — Anica Bauman, Planina. — Valentin Premk, Ljub-ljana. — Ana Simonič, Semič. — Urška Vidic, Brežice. — Franc Mihovec, Sp. Senica.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

